॥ घायाळ मी हरिणी ॥

हा महाल कसला, रानझाडी ही दाट
अंधार रातीला, कुठं दिसना वाट
कुण्या द्वाडानं घातला घाव ?
केली कशी करणी ?
सख्या रे घायाळ मी हरणी ॥ धृ. ॥

काजळ काळी गर्द रात, अन् कंप कंप अंगात
सळसळणाऱ्या पानांतही रातकिड्यांची साथ
कुठं लपू मी ? कशी लपू मी ? गेले भांबावूनी ॥ १ ॥

गुपित उमटले चेहऱ्यावरती, भाव आगळे डोळ्यांत
पाश गुंतले नियतीचे रे, तुझ्या नि माझ्या भेटीत
कुठं पळू मी ? गेले मी हरवुनी ॥ २ ॥